

СТАНОВИЩЕ

от

ПРОФ.Д-Р ПЕТРАНА ЧАКЪРОВА,ДМ

**Завеждащ катедра по Педиатрия на Медицински факултет
При Тракийски университет, Стара Загора
Член на Научно жури, определено със Заповед № 296/09.02.2018 год.
на Ректора на Тракийски университет, Стара Загора**

О т н о с н о

Дисертационен труд на Милен Ангелов Минев,редовен докторант за присъждане на образователна и научна степен „Доктор” в област на висшето образование Социални, стопански и правни науки, научна специалност „Психология, научна специалност Медицинска психология към катедра „Медицинска психология и чужди езици”

Тема на дисертационния труд:”Самооценка и психопатологични симптоми в юношеска възраст”

С научен ръководител: проф. Мирослава Петкова Петкова,д.п.с.

I.Общо представяне на докторанта и процедурата.

Милен Минев завършва висше образование, степен „Бакалавър”, специалност „Психология” през 1999 год. и през 2003год. защитава магистърска степен по психология- Клинична психология, ВТУ „Св.Св.Кирил и Методий”, гр. Велико Търново.

След завършване на бакалавърската степен на обучение, работи като „педагогически съветник в СОУ „Васил Левски”, гр. Гълъбово,впоследствие в XIII-то СУ „Св.Паисий Хилендарски”, Стара Загора.

Пред периода 2006-2007 год. е психолог в ДДПРГ „Мария Терезия”, Стара Загора, а от 2007 год. до момента е училищен психолог в ПГВМ „Иван Петрович Павлов”, Стара Загора.

Милен Минев владее английски език и компютърна грамотност.

Притежава добър практически опит в обучителен тренинг за игрова терапия с пясък; позитивна терапия, за придобиване на социални умения; арт-терапия при работа с деца.

Представеният комплект от материали за становище е пълен и е в съответствие с чл.47, ал(1) от Правилника на Тракийски университет, касаещ процедура за придобиване на ОНС „Доктор”.

II. Актуалност на темата

Дисертационният труд е посветен на самооценката в юношеска възраст на психопатологичните симптоми, на тревожностите и взаимовръзката с тези симптоми. Наличието на тревожност при социално представяне и социално взаимодействие, както

и да се избягва е един от възможните фактори, които могат да понижат самооценката на юношите. При своевременно установяване и лечение на психопатологичната симптоматика има реална предпоставка да се формира положителна самооценка. Тя би довела до превантивен ефект по отношение на бъдеща психопатия.

Въз основа на поставената основна цел в дисертационния труд е предложен надежден практически модел за психологически модел за бърз психологически скрининг за самооценка на изявиени психосоматични симптоми.

III. Структура на дисертационния труд

Дисертационният труд е написан на издържан български език, върху 137 стандартни страници, като допълнително са прибавени 11 приложения-анкетна карта, оценъчни скали.

Научната разработка е онагледена с 36 фигури и 9 таблици.

Структурирането е следното:

- увод -1 стр.;
- литературен обзор – 53 стр.;
- цел и задачи – 2 стр.;
- методи на изследване – 7 ст.

Резултати и обсъждане:

- собствени проучвания – 46 стр.;
 - обобщения - 2 стр.;
 - изводи и препоръки - 2 стр.;
 - приноси - 1 стр.;
 - библиография - 12 стр.
- списък на публикации

Библиографията включва 209 научни източника / 40 на кирилица и 169 на латиница/, като 30% са публикувани в последните 10 години.

IV. Литературен обзор

Той е изключително подробен, задълбочен и много информативен. Поднася стойностна информация за същността на самооценката в юношеска възраст, както и изясняване същността на съдържанието.

А₃ – образа – това са представите за личностни качества, отделни страни в личността на юношата, неговите умения и способности. Всичко това е обобщено в отговора на въпроса „Кой съм аз?“

Направен е базов анализ на чувството за ценност, самоуважение и глобалната самооценка.

Описани са различните видове самооценка и персонално им самоопределяне от юношите.

Вторият аспект върху който е даден акцент е анализа на психопатологичните синдроми-тяхната специфика в юношеска възраст; специфика на тревожността и тяхната корелация с възрастта, причините и клиничните варианти на изява.

Отделено е място и на ролята на депресията, както и значимостта на генетичните фактори за цялостната изява, като определяща за времето на изява и тежестта. Дискутирани са и най-тежките форми на разстройство на психиката – параноя, депресивни налудности.

V. Цел, задача и методи.

